

Cena Augusta Göttingera

Prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA

Prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA, se narodil v Praze 26. 7. 1947. Na tehdejší Fakultě dětského lékařství v Praze promoval v roce 1971. Po několika měsíčním působení v nemocnici v Jilemnici byl povolán k výkonu základní vojenské služby. Poté nastoupil v roce 1973 na ARO nemocnice v Kladně. Zde se setkal se svým učitelem a celoživotním mentorem, primářem Vladimírem Lemonem. Toto setkání zásadně ovlivnilo jeho přístup k povolání lékaře obecně i k oboru anesteziologie a resuscitace (jak se náš obor tehdy nazýval) konkrétně.

V roce 1978 se vrátil do Prahy a ve Fakultní nemocnici v Motole začala jeho dlouhodobá spolupráce s další významnou oborovou osobností – profesorem Jiřím Pokorným. Ten jej ovlivnil svojí úzkostlivou pozorností k detailu, důrazem na správnou terminologii i na jasnou formulaci problému. Přesné vyjadřování potřebuje přesné myšlení! Zaujala ho i trvalá snaha Pokorného vidět náš obor v širších mezinárodních souvislostech – což v té době mohlo znamenat pouze zájem o zahraniční literaturu. V Motole měl možnost významně rozšířit svoji pracovní zkušenost i o pacienty dětského věku. V roce 1982 odjel na roční pracovní pobyt na Maltu. Po návratu byl přijat jako odborný asistent na Katedru anesteziologie a resuscitace IPVZ v Praze, na pracoviště, které v té době bylo zodpovědné za formování oborové koncepce i za provádění atestačních zkoušek. Ty se konaly vždy za účasti významných oborových představitelů. Měl tak možnost seznámit se a navázat osobní vztahy s tak fascinujícími osobnostmi našeho oboru, jako byla primářka Drábková, profesorka Táborská, docenti Hoder a Fessler, primář Skácel – výčet bude nutně neúplný. Také oni významně formovali jeho postoje.

Zásadní profesní zlom přineslo zřízení dětského Kardiocentra ve Fakultní nemocnici Motol. Vpravdě průkopnická činnost pracoviště zaměřeného na chirurgickou korekci vrozených srdečních vad u dětí i nejútlejšího věku znamenala novou profesní výzvu, stejně jako spolupráce s tamními chirurgy i kardiology. Hodnosti kandidáta věd dosáhl v roce 1984, habilitován byl podle tehdejších předpisů v roce 1989. Poté se snažil využít nových možností získat skutečnou pracovní zkušenost v zahraničí. Pobyt v Nizozemí byl krátkodobý a zaměřený na anesteziologické zajištění běžné operační činnosti. Delší pobyt ve Velké Británii byl zaměřený na kardioanestezii a transplantace hrudních orgánů. Zkušenosti využil při zahájení činnosti dalšího kardiologického pracoviště pro dospělé ve FN v Motole. V roce 1995 byl zprvu pověřen vedením a posléze jmenován přednostou Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny 2. LF UK a současně i Katedry anesteziologie a resuscitace IPVZ v Praze. Pro tyto pozice bylo potřeba získat i potřebnou akademickou kvalifikaci. Podle nových předpisů znovu habilitoval a profesorem byl jmenován v roce 2005, v obou případech na LF MU v Brně.

Intenzivně se věnoval spolkové činnosti. Předsedou výboru ČSARIM byl zvolen v roce 1996 a tuto funkci zastával nepřetržitě do roku 2018.

Spolu s dalšími členy výboru se v roce 2012 zasloužil o přidělení světového kongresu anesteziologů v roce 2020 do Prahy. Covidová pandemie způsobila, že se tento kongres uskutečnil ve virtuální podobě až o rok později. Byl úspěšný, účastníci i WFSA byli s úrovní i průběhem kongresu spokojeni.

Ve funkci přednosty kliniky na 2. LF UK i vedoucího katedry IPVZ skončil v roce 2014. Na „své“ pracoviště však stále dochází. Po tři funkční období byl členem předsednictva ČLS JEP a je předsedou správní rady Purkyňova nadačního fondu, podporujícího mj. vědeckou aktivitu mladých lékařů. V současnosti zastává po druhé funkční období funkci děkana Fakulty zdravotnických studií Technické univerzity v Liberci, kde rozvíjí odbornou přípravu nelékařských zdravotnických pracovníků.

Jeho manželka, také anestezioložka, mu byla po celý život oporou – mají spolu dva syny. V pozitivním náhledu na život mu jistě napomáhá, že vždy intenzivně sportoval – veslování, běhky, atletika, cyklistika, plavání a v jistém období i windsurfing. Snad také – jak mnozí dosvědčí – i to, že nikdy nebyl asketou. Vážil si svých přátel i spolupracovníků a jejich trvalí přízeň považuje za nejvyšší dosaženou poctu. Může poskytnout nějaké rady či doporučení do života? Nejspíše by řekl: S veselou myslí dělej vše poctivě, další příležitost nemusí přijít. A také, že není důležité, jakých poct jsme dosáhli, ale jak si nás budou naši současníci pamatovat.

Prof. MUDr. Vladimír Šrámek, Ph.D., EDIC

Po absolvování Lékařské fakulty UK v Plzni jsem posledních patnáct let minulého tisíciletí strávil střídavě na interní a anesteziologicko-resuscitační klinice plzeňské fakultní nemocnice s jediným osobním cílem – zvládnout co nejlépe základy intenzivní medicíny. Na přelomu tisíciletí jsem se vydal na Moravu – říkal jsem si, když mohl Sám, proč ne já. Říši se mi vybudovat nepodařilo, ale snad jsem se pozitivně zapsal do rozvoje brněnské svatoanenské AR kliniky. Zda její rozvoj přinesl pozitivita pro celý jihomoravský region či i větší geografickou oblast, nechť posoudí jiní...

- Absolvoval Lékařskou fakultu UK v Plzni
- Po studiích byl střídavě na Interní a Anesteziologicko-resuscitační klinice FN Plzeň
- Na přelomu tisíciletí začíná na brněnské svatoanenské AR klinice, kterou do roku 2024 vedl jako přednostu
- Habilitoval v oboru ANIMAL v roce 2004, profesorem byl jmenován 2016
- Je emeritním předsedou České společnosti intenzivní medicíny (ČSIM) a dlouholetým členem výboru ČSARIM
- Je předsedou oborové rady Anesteziologie, intenzivní medicíny a algeziologie pro Ph.D.
- Založil a stále pořádá bílovické hemodynamické dny
- Je průměrným básníkem, mistrem slova, a zlepšujícím se tenistou